

6 Не допъши на устата ти да принесатъ на тебе грѣхъ: нико да речешъ предъ ангелатъ че кеши изъ незнаніе: защо ли да са прогнѣва Богъ на гласъти ти, и да истрѣе дѣлата на-рѫцѣте ти?

7 Защото во множеството на-сънозрѣніата, и во множеството на-словесата, свѣткы (сѫ): ты же ейса Бога.

8 Ако видишъ предѣсненіе на-бѣднка, и на-силашъ на-сѣдъ и на-справедливостъ во областкта, не почудисе затова: защото онѣй, който въ надъ високото по високъ. Той пригledиша: и надъ тѣхъ (има) по високи.

9 Землата е полезна въ сички: (и) самъ царъ ѿ полетата приславенъ ѝ ѿка.

10 Който ѿ ѿка среќето, не ще има да са на-сыти ѿ сребро: нико ѿ приходы, който ѿ ѿка изокилето: свѣтак и това.

11 Като са умножаватъ благостиите, умножаватсѧ (и) онѣа която ги иматъ: и кому ли полъза въ господарите имъ, самъ да (ги) гледатъ се с очите си?

12 Съно на-оногова който работи благъ (е), или мало гаде, или много: да наскъщеніето на-богатътъ не го остава да спава.

13 Евхестивъ злодѣйчително (което) видѣхъ подъ слънцето: богатство (което) се изгуби ѿ оногова който гонимаща своите повреди:

14 И онѣа богатство изгубиасе ѿ приключението злодѣйство: и той ражда съина, а немаущо въ рѣката си.

15 Какво излѣзна изъ чревото на-майка си, помѣщеща си върне, и ищедиде каквото да дойде: и